

RAZPORED SV. MAŠ

09.08.2021 PONEDELJEK Terezija Benedikta od Križa	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.8.2021	KRIŽ ob 19h	+ ZA ZDRAVJE, PN KRIŽ 268
10.08.2021 TOREK Lovrenc, diakon	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.8.2021	KRIŽ ob 19h	++ ETA in STANKO PIRC, pn. Križ 190
11.08.2021 SREDA Klara, devica	Božja beseda: https://hozana.si?datum=11.8.2021		
12.08.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.8.2021		
13.08.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=13.8.2021		
14.08.2021 SOBOTA Maksimilijan Kolbe, mučenec	Božja Beseda https://hozana.si?datum=14.8.2021		
15.08.2021 19. NEDELJA MED LETOM MARIJINO VNEBOVZETJE	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=15.8.2021 1	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ ANGELA PEGAN, pn Kazlje (zunanja slovesnost sv. Lovrenca) ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Veliko vedeti, še ne pomeni biti moder. (Heraklit)

Prijazne besede so lahko kratke in lahkotne, a njihov odmev je neskončen. (Mati Terezija)

Modri ljudje iščejo v sebi, navadni ljudje pa v drugih. (Konfucij)

Moder je tisti, ki se zna v pravem trenutku ustaviti. (Homer)

Moder človek se danes varuje za jutri in ne daje vseh jajc v eno košaro. (Miquel de Cervantes)
Do tja kamor je vredno priti, ne vodi nobena bližnica. (Neznan avtor)

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 19 NEDELJA MED LETOM

Štev.:33/LETO IX.

08.AVGUST 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 6,41-51)
Tisti čas so Judje godrnjali nad Jezusom, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes,« in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: »Iz nebes sem prišel.« Jezus je odgovoril in jim dejal: »Ne godrnajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obudil

poslednji dan. Pri prerokih je zapisano:

»Vsi se bodo dali poučiti Bogu.« Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, je videl Očeta. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega je, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

POLETNA DIETA

V tem poletnem času se je treba zaradi modnega izgleda ali pa zdravja (to je prvo kar ti reče dohtar – shujšajte! – predebeli ste) držati številnih diet, da se izognete izgubi vitke oblike, ki pomaga, da se lahko pokažete in ste opaženi na morju ali na počitniških večerih ... Nekaterim živlom se zato izogibamo, pogosto celo najpomembnejšim in na prvem mestu je menda kruh, ki ga je treba izločiti iz prehrane. Cerkev pa v tem času govori kar nekja nedelj samo o kruhu. Kdo bo to poslušal?

Takoj, ko gredo na dopust, mnogi kristjani dajo na seznam stvari, ki jih je treba izključiti, vključno z mašo (z izgovorom, da je prevroče, ne moremo nositi mask v cerkvi, da pozimi postane prehladno ali da vreme ni tam primerno...). Ah, najbolje je v nedeljo pospati, pa saj se da preživet tudi brez teh dolgočasnih maš....Tako je evharistija, nebeški kruh, glavno živilo krščanske prehrane, postavljen na stranski tir. Kako se lahko potem v teh primerih hrani naša šibka vera? "Tokio" ne smem zamuditi, četudi je štiri ura zjutraj, bom potem nadoknadil do 12h... Pa le začnimo brati Janezov odlomek: začne se z godrnjanjem, ki je očitno naslovljeno na Boga in njegove projekte, ki smo jih že velikokrat prebrali v Stari zavezi. Za tiste, ki želijo osvežiti svoje spomina pa je dovolj če preberete knjigo Izhoda-2 Mojzesa (npr. zgodba o Massi in Meribi, razprave pred prehodom Rdečega morja, še pred tem nezaupanje do Mojzesa, zlato tele ...). »Kdo nam bo dal mesa jesti? Spominjamo se rib, ki smo jih v Egiptu jedli zastoni, kumar, dinj, luka, čebule in česna. Sedaj pa naše življenje hira; ničesar ni, naše oči ne vidijo drugega kakor mano« (4Mz 4,11,4). Nenavadno je, da tokrat tisti, ki godrnjajo, niso najprej "nedeljski" poslušalci tisti občasni namreč, ampak ravno tisti, ki sohiteli s čolni po jezeru, da bi poslušali "preostanek zgodbe", ljudje, ki so želeli poglobiti svoje predstave o Mesiju, ker so menili, da so tokrat blizu cilja, ker tokrat pa res govori pravi Mesija: zakaj pa potem godrnjati? Tveganje je, da duhovno še vedno ostanemo otročji, za katere je Bog dober le, če dela stvari, ki jih jaz želim. Jezus pa jih poučuje, da ne razumejo pomena kruha in da morajo iti dlje in verjeti vanj! Da, ker nas Jezus prosi za to: ne samo biti dobri, narediti le nekaj dobrega, še posebej tisto, kar je družbeno cenjeno in nam všeč, da bi svojo vest spravili v red, ampak da bi svoje življenje dali v njegove roke, tako kot tistih pet hlebov. Če je Jezus Gospod, to pomeni, da ni rečeno, da mi je vse jasno ali da mora zahtevati moje dovoljenje ali privolitev za vodenje zgodovine, to ne more biti en glas med mnogimi, tukaj ne gre za demokratični kompromis: če je Jezus Gospod to pomeni, da On vodi in jaz mu sledim, tako kot v gorah, ko hodite in sledite tistim, ki poznajo pot, da varno prispete na cilj. Toda vodenje moti naš ponos, skoraj bi rekel, da nas draži, zato iščemo ugovore, kot so: "pa saj poznamo njegovega očeta in njegovo mamo", ki je postala tako groteskna, ker je po tem, ko je množica zaprla srce za resnico, in se je izkazalo, da ničesar niso razumeli od Boga, nič ni vredno spoznanja Svetega pisma in del postave, ampak je bolje hoditi v gosti temi in verjeti svojemu edinemu prav! Tukaj si Jezus ne želi spopada, ker jih ima rad (saj se mu ljudje smislijo, ker so kakor ovce brez pastirja), ne želi se posmehovati njihovim strahom, hoče jim pomagati, da jih premagajo. Poskusimo razmisliti, kako nas je Gospod v svojem življenju poskušal ali poskuša premagati, da bi premagali težave na poti do njega: "in vse vas bo naučil Bog" je slovesna obljuba Boga, kot da bi rekel, da naj prevzamemo svoje breme, da bo tema, ki obdaja naša srca in naše misli, tista, ki se bo razblinila ob pravem času! Ta prihodnost kaže, da obstaja čas, ki se približuje polnosti, da dejstvo, da ni tukaj in takoj, ne pomeni, da ga nikoli ne bo: iluzija "nikoli ne bo" je naš konstrukt, s katerim se zavajamo in nadzoruje celo vreme. Ne verjamete? Dvema, ki sta v zakonski krizi, poskusite recimo dopovedati, da morata biti potrpežljiva: poskušajte jim povedati, da če zdaj nič več ne razumejo, če zdaj nič ne čutijo drug do drugega, če zdaj čutijo, da je ljubezni konec, morajo vstopiti v zaupanje v potrpežljivost, verjeti morajo, da bo prišel boljši čas, da bo tesnoba izginila in da bodo prišli do globlje ljubezni, ker sam Bog skrbi zanje in jih bo nosil na dlani: ali bodo verjeli to? Ali pa pravite, da bodo raje ostali okamenjeni v bolečinah, ki jih doživljajo, in bodo zbežali, da bi se rešili? Kdo je njihov Gospod: Jezus Kristus ali oni sami? Gospodar življenja ali načelo "zdaj se tako dela, na žalost", tako je moderno, pa gremo narazen in poskusimo znova? Ali je res v begu rešitev?

To je večno življenje, ki ga Jezus daje tistim, ki se odločijo verjeti vanj, tistim, ki dajejo priložnost tistemu, ki je Gospod, zaupati v moč njegovega vstajenja in resnici njegove besede. To je obljuba, ki premaga smrt, sami se ne moremo rešiti. Resnica je tako jasna, očitna, da je težko dvomiti, vendar se vedno poskušamo okobaliti na svoje kljuse in živeti sami. Obstaja kruh, zaradi katerega živite večno, in tisti, ki mi odvzame lakoto le za eno uro: kako dolgo traja moje življenje? Več ali manj kot eno uro? Jezus govori o tem, da naj verujemo v tistega, ki

daje življenje za nas, on je tisti, ki s smrtjo razkrije Božji obraz, njegovo zvestobo in veličino ljubezni: to je kruh, ki prihaja iz nebes in daje življenje, ki se nikoli ne konča .

Potem razumemo čudežni kruh, ki daje Eliju moč, da hodi 40 dni in toliko noči: zato nam prav prerokba o kruhu daje moč, da se zdaj izognemo suženjstvu greha in strukturam greha, ki nas zatirajo; to je tisti (evharistični) kruh, ki se hkrati prinaša Očetu za nas, v našem imenu, da nas spravi z Bogom, kruh, ki nam ga ponujajo tudi za fizično srečanje z Gospodom.

"V našo korist", ker se danes Jezus ponuja Očetu, prve sadove spravljene človečnosti, je dober Sin, tako dober je, da opravičuje vse svoje brate, ki zaradi veličine Njegove ljubezni naša zlobnost zbledi, se topi in naj ostanejo samo brazgotine milosti, hvaležen spomin, ki lahko reče: resnično si moj Rešitelj, občestvo s tabo me je rešilo!

To je občestvo z Jezusovim "mesom", s svojo konkretnostjo, s težavami in hrano evangelija, ko mu govorim tukaj in zdaj: ti si moj Gospod, zaupam ti!

Kdor ima pogum, da poskuša verjeti, se odpre srečanju z Bogom, življenju, ki se nikoli ne konča, dokončnemu življenju, nasprotno pač ostane v mrmranju, godrnjanju, v malenkosti in v majhnosti srca. Brez Jezusa nimamo večnega življenja: kaj ni to dobra novica, da je prišel iz nebes zaradi nas, da bi nam dal ta neskončni dar ljubezni!

Ne bodimo v življenju pohlepni, že Cicero je tako zapisal: »Pohlepnost v starosti je nesmiselna. Kaj je bolj absurdnega od kopičenja rezervacij za potovanje, ko pa ste že blizu cilja?«

Cilj je že med nami, ne tako kot kriptovalutno tekmovanje, saj na račun mnogih eden dobi več. Zbiranje in deponiranje v banki samo zase je navidez veselje in umirjenost, ravno zato, ker bo še vedno dan, daleč ali blizu, predvidljiv ali nepredvidljiv, v katerem bomo poklicani zadihati in v tistem trenutku bomo razumeli, da so bila vsa prizadevanja za kopičenje, ko ne moremo uživati v svojih zakladih, neuporabna. Treba je razmisliti, čeprav brez težav in brez pretiranih skrbi, o relativni kratkosti našega življenja, o svoji časnosti in omejenosti ter predvsem o grenki resnici, da bi nam lahko vse, kar imamo, vključno z življenjem, v vsakem trenutku ukradli.

In tudi ne glede na čas prehoda ali je res zagotovljeno, da materialna varnost zagotavlja zadovoljstvo, koristi, umirjenost?

Tisti, ki v srednji šoli ali na univerzi običajno naberejo visoke ocene v indeksu, niso nič manj zaskrbljeni kot tisti, ki si na vse načine prizadevajo zaslužiti. Tisti, ki dosegajo visoke ocene, so nenehno zgroženi, da bi lahko v vsakem trenutku uničili povprečje ali pa v vsakem primeru ne zbirajo enakih običajnih uspehov. Tako tudi za tiste, ki so okrepili svojo blagajno in stabilizirali svoj kapital: nikoli ne bodo živeli v miru, dokler ne bodo prepričani, da ni izgubljen niti en cent. Kot je opisal grški avtor, čeprav je svoje zaklade zavaroval pred spanjem, ne zaspi, dokler se ne spusti navzdol k trezorju, da preveri, ali so res dobro varovani in zaščiteni, ponoči pa morda niti ne zaspi, prestrašen zaradi najmanjšega sumljivega hrupa. Medtem je še prekinil odnose in omejil družbene odnose, celo sumi lastne otroke ali bližnje sorodnike. Bogati vedno živijo slabo, ker se boji revščine.

Nabirajmo si marveč zaklad v nebesih, kjer jih ne uniči ne molj ne rja.

Ta zaklad je med nami na dosegu roke in se nam daje zastoni. Le sprejeti ga je treba v svoje srce.